

den nødvendige efterforskning i den konkrete, verserende sag og internt i politiet i efterforskningsøjemed.

Kompetencen til at træffe beslutning om forevisning af personfotografier tilkommer politiet.

3.1.3. Forevisning af andre fotografier

Spørgsmålet om politiets adgang til at forevise personfotografier, som ikke er optaget med henblik på senere identifikation, er hverken undergivet lovregulering eller administrativ regulering. Dette gælder f.eks. adgangen til forevisning af fotografier, som politiet modtager fra private i forbindelse med efterforskning af en konkret sag, og forevisning af fotografier af en forurettet eller andre vidner for en bredere kreds af personer med henblik på at finde frem til eventuelle yderligere vidner.

3.2. Strafferetsplejeudvalgets forslag

Strafferetsplejeudvalget finder, at forevisningen af personfotografier, der er optaget med henblik på senere identifikation af de pågældende, ofte vil kunne karakteriseres som et straffeprocessuelt tvangsindgreb. Det samme vil gælde forevisning af andre fotografier, hvis fotografierne indeholder et billede af en mistænkt. Udvalget har herved bl.a. lagt vægt på, at det kan indebære en krænkelse af privatlivet at få fremvist sit billede med den risiko, at et vidne genkender én og dermed bliver klar over, at man er straffet og måske tillige gerningsmand til den nye forbrydelse.

Som nævnt ovenfor under pkt. 1.3. bør der efter Strafferetsplejeudvalgets opfattelse så vidt muligt i retsplejeloven opstilles et udtømmende katalog over straffeprocessuelle tvangsindgreb. Retsplejeloven bør derfor også indeholde regler om forevisning af personfotografier optaget med henblik på senere identifikation.

Er der derimod tale om forevisning af et fotografi af f.eks. offeret for en forbrydelse, vil den pågældende ofte være interesseret i, at forbrydelsen opklares, og vil derfor gerne medvirke til indgrebet. Man kan dog forestille sig specielle situationer, hvor et offer ikke ønsker, at fotografiet forevises for udenforstående, f.eks. hvis offeret ikke ønsker, at offentligheden skal få kendskab til, at offeret har været udsat for en forbrydelse, eller at offeret har befundet sig på gerningsstedet. I denne situation må offerets ret til privatliv afvejes over for hensynet til en effektiv kriminalitetsbekæmpelse. Strafferetsplejeudvalget finder derfor, at også forevisning af fotografier af forurettede og andre vidner bør reguleres i retsplejeloven.

3.2.1. Personfotografier fra verserende sager.

Som nævnt ovenfor under pkt. 3.1.1. er det efter retsplejelovens § 792 f i visse situationer udelukket at opbevare personfotografier med henblik på senere identifikation. Dette gælder f.eks., hvis den pågældende frifindes. Dermed opstår spørgsmålet, om der skal være mulighed for at anvende fotografiet i andre sager end den, hvori det er optaget, når den sag, hvori billedet er optaget, endnu ikke er afsluttet, og det derfor endnu ikke vides, om den pågældende vil blive dømt i sagen. Spørgsmålet foreligger i forhold til personfotografier optaget i medfør af både retsplejelovens § 792 a, stk. 1, og § 792 b, stk. 1.

Efter de administrative forskrifter fra Rigspolitichefen, der er omtalt ovenfor under pkt 3.1.2., kan fotografier af personer, hvis sager ikke er afgjort, alene anvendes internt i politiet i efterforskningsøjemed og -såfremt fotografiet er optaget i medfør af § 792 a - i forbindelse med den nødvendige efterforskning i den konkrete, verserende sag.

Strafferetsplejeudvalget er enig i, at hensynet til den person, hvis sag endnu ikke er afgjort, bør tillægges betydelig vægt. Heroverfor står imidlertid hensynet til at få opklaret alvorlig kriminalitet. Står politiet f.eks. i en mord- eller voldtægts sag med et fotografi af en sigtet, som ikke tidligere er dømt, og foreligger der samtidig andre uopklarede sager af samme karakter, hvor omstændighederne kunne tyde på, at det var samme gerningsmand, synes der ikke at være afgørende betænkeligheder, der kan begrunde, at politiet ikke skal have mulighed for at anvende fotografiet fra den verserende sag i forbindelse med opklaringsarbejdet i de andre verserende sager.

Efter udvalgets opfattelse bør personfotografier af en mistænkt optaget i medfør af § 792 a, stk. 1, eller § 792 b, stk. 1, i en endnu ikke afsluttet sag derfor kunne anvendes til forevisning i andre sager, hvor der kan være god grund til at undersøge, om gerningsmanden er den samme som i den sag, hvori den pågældende er blevet fotograferet. Det samme bør gælde for andre fotografier, som politiet er kommet i besiddelse af. Derimod bør disse fotografier ikke indgå i politiets fotosamlinger.

Fotografier af en person, der ikke konkret er mistænkt for anden ny kriminalitet, bør derimod kun kunne anvendes til forevisning i andre sager, når opbevaringskriteriet (domfældelse) er opfyldt. Der henvises til det nedenfor under pkt. 3.2.2.2. anførte.

Er et personfotografi, der er optaget med henblik på senere identifikation, anvendt i en anden sag, mens den sag, hvori det er optaget, endnu verserer, og sker